

Наша віншаванне

З-пад пушчы, з Амшарка

1 чэрвеня адзначыў 70-годдзе выбітны беларускі пісьменнік Генрых ДАЛІДОВІЧ. Нарадзіўся ён на Стаўбцоўшчыне, непадалёк радзімы Якуба Коласа і пры Палібоцкай пушчы, якую мясцовыя называюць Палібоцкай. 15 гадоў жыў на хутары Амшарок, блізу сённяшняй вёскі Янковічы. Тое дапамагло змалку спасцігаць палі, сенажаці і лес Палібоцкай пушчы, жыццё хутаранцаў і вяскоўцаў, па-свойму суадносіць усвядомленае з іншым светам – спачатку блізкім, а потым і з вялікім, з іншымі землямі. Пездарма адна з апошніх кніг называецца «Сярод лесу, сярод поля: апавяданне-імправізацыя, лісткі запісных кніжак».

У 1963 г. Генрых Вацлававіч скончыў Дзяржаўную дзесяцігодку, адвучыўся на філфаку Белдзяржуніверсітэта, а з 1968 па 1973 г. настаўнічаў на Барысаўшчыне. Далей – праца ў Мінску: у аддзеле прозы часопіса «Полымя», намеснік галоўнага рэдактара і галоўны рэдактар часопіса «Маладосць».

Юбіляр вядомы як выдатны празаік, аўтар твораў не толькі пра жыццё і побыт сваіх землякоў, сучаснікаў, але і як аўтар гістарычных твораў. Кнігі апавяданняў і апавесцяў «Цяпло на першацвет», «Маладыя гады», «На новы парог», «Жар кахання» ды іншыя прысвечаны дзіцячым хутарска-вясковым уражанням, побыту і турботам вяскоўцаў і гараджанаў, настаўніцкай працы, апяваюць светлыя чалавечыя пачуцці, каханне. Г. Далідовіч – аўтар трылогіі «Гаспадар-камень», «Пабуджаныя», «Свой дом» (у якой асэнсаван першыя ўтварэнні беларускай дзяржаўнасці ў 1917–1919 гг.), раманаў «Заходнікі» (заходне-беларуская рэалістыка 1940–1950 гг.), «Кліч роднага знона» (пра станаўленне ў сярэдзіне XIII ст. Вялікага Княства Літоўскага са сталіцай у Навагародку), літаратурна-гістарычнага эсэ «ВНР, БССР» і інш. Генрых Вацлававіч уганараваны Літаратурнай прэміяй імя І. Мележа (1987 г.) і Дзяржаў-

най прэміяй Беларусі імя Якуба Коласа (1996 г., за раман «Заходнікі»).

Тыя, хто ведае Г. Далідовіча, адзначаюць ягоную прызнанасць да моладзі, імкненне дапамагчы, падтрымаць на пачатку творчага шляху. Тым больш, праца ў часопісе «Маладосць» ды ў камісіі па прыёме ў Саюз пісьменнікаў Беларусі спрыяла таму. Не без ягонага зацікаўленага ўдзелу выйшлі дзясяткі першых кніг маладых аўтараў (а для некага – гэта стаўся адзіным друкаваным зборнікам) у серыі «Бібліятэчка часопіса «Маладосць», заснаванай у 1988 г. І цытуюць удзячныя празаікі ды паэты, вучні, калегі і наступнікі Генрыха Далідовіча песню на словы Ігара Нікалаева:

*Свирель в моём звучала голосе,
Несла любовь измученным сердцам.
Но, видно, в том и Божий промысел,
Чтоб всё отдать ученикам.*

Для супрацоўнікаў Беларускага фонду культуры і «Крыязнаўчай газеты», для крыязнаўцаў краіны Генрых Вацлававіч таксама – адзін з стваральнікаў «Крыязнаўчай газеты». З 2003 г. ён быў намеснікам галоўнага рэдактара нашага выдання. І тут становіўся Настаўнікам ды Калегам для мпогіх даследчыкаў мінуўшчыны роднага краю, адкрывальнікаў таямніцаў Радзімы.

Цяпер пісьменнік працуе над творами «Рурывавічы і Рагвалодавічы», якому даў падзаглавак «Раман у апавяданнях з прадамай і пасляслоўямі». Аўтар імкнецца прасачыць лёсы нашчадкаў першых беларускіх князёў. Урыўкі з твора друкаваліся ў часопісе «Дзеяслоў». Мае і даўнюю мару, якую выказвае так: «Генрык Сянкевіч напісаў раман пра Грунвальдскую бітву, дзе паказаў погляд на яе поль-

скай гістарыяграфіі. Генрых Далідовіч павінен напісаць раман – беларускую версію тых падзеяў». Памагай Божа!

*Калегі-супрацоўнікі
«Крыязнаўчай газеты»*

*На фота: пад час першай сустрэчы
«Крыязнаўчай газеты» з чытачамі
ва ўніверсітэце культуры: Г. Далідовіч,
В. Хурсік, У. Гілеп (2003 г.)*

Выканкам і супрацоўнікі ГА «Беларускі фонд культуры», супрацоўнікі рэдакцыі «Крыязнаўчай газеты» шчыра віншуюць Генрыха Вацлававіча з паважнаю вежаю ў жыцці. Зычым здароўя, моцы, плёну і творчага натхнення! Пяхай задумваюцца і пішуцца творы, няхай спаўняюцца мары!